

steriet, naar han ellers er en hæderlig Mand. Der vil sikkert ingen Indvending blive gjort imod det, og de, man antager, vil sikkert alle sammen være hæderlige Mænd.

Det andet Spørgsmaal angaar Bestemmelsen i § 3 om, at der skal gives Gebyr af Genstande, der har været opaabt, og hvorpaa der er taget mod Overbud. Denne Bestemmelse har jo ingen Betydning, medmindre der sker Handel bagefter, og man forlanger at faa Handelen indført i Inkassatorens Protokol, saaledes at Pengene skal inkasseres hos Køberen af Inkassatoren, med andre Ord, naar man vil have Kredit paa Handelen. Vi gaar ud fra, at naar man vil have Kredit paa Handelen, naar der er taget imod et Overbud, er det det samme som Auktion; der mangler bare Hammerslaget. Ligesom det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) tror jeg ikke, at den Bestemmelse faar nogen hindrende Betydning.

Underhaandssalg har vi ikke ment det var nødvendigt at indføre noget om i Lovforslaget, da det jo er givet, at Underhaandshandel Mand og Mand imellem er fri Handel, enten den foregaar paa Vej eller i Gaard eller paa saadan en fælles Plads. Der er jo ingen, der forbyder Folk at staa paa offentlig Vej og handle, og saa kan det heller ikke være forbudt paa en saadan Plads, hvor Medlemmer af Landboforeninger og Husmandsforeninger er til Stede. Jeg har ikke ment, det var nødvendigt, at der indførtes noget i Lovforslaget om dette Spørgsmaal, for jeg mente, at det var saa ligetil, at Underhaandshandel selvfølgelig er afgiftsfri, og det fremgaar jo ogsaa af det, der staar i § 3.

Man opnaar ved at vedtage det foreliggende Lovforslag at faa den Forvirring og Usikkerhed, som Kravet fra det offentlige om Gebyr af Landbo- og Husmandsforeningers Auktioner har foranlediget, fjernet uden Retsafgørelse, hvad der sikkert er at foretrække fremfor nogle langvarige Processer, hvorved der vil blive paaført Foreningerne store Udgifter, og hvorefter enkelte Foreninger maaske ogsaa paa Grund af formelle Fejl kan blive dømt. Desuden vil Foreningerne i al den Tid, Retssagerne staar paa, stadig være i Frygt for, at Retten alligevel, selv om Foreningerne holder sig indenfor den private Ramme for Auktionering, skulde finde Anledning til Domfældelse.

Hvis nogen nu vil spørge om, hvorvidt

disse Foreningsauktioner har nogen praktisk og økonomisk Betydning for Landbruget, maa jeg dertil svare, at disse Overbudssalg i høj Grad har været til Vejledning og Oplysning for mange Mennesker om, hvor meget Dyr af de forskellige Kvaliteter er værd i Handel og Vandel, ligesom mange Landboere ogsaa derved er kommet til en bedre Forstaaelse af, hvilken Betydning det har at faa de allerbedste Individuer benyttet til Avl. Og især er det for Folk, som daglig er meget optagne af det hjemlige producerende Arbejde og derfor sjældent kommer udenfor Hjemmet, en stor Fordel en Gang imellem at faa Lejlighed til at fremføre deres Dyr til Overbudssalg, hvor Liebhaveere kommer til at konkurrere med hinanden om Prisstørrelsen for at komme i Besiddelse af de enkelte Dyr eller andre Varer. For mindre bemidlede Landbrugere har det ogsaa sin store Betydning at kunne købe sig et eller flere Dyr og Sædekorn paa nogen Tids Kredit til en af Foreningen fastsat Rente og derved undgaa at skulle skaffe sig de nødvendige Pengemidler paa anden og mere bekostelig Maade. Det er rigtigt nok, som det blev udtalt af det ærede Medlem fra Skjoldlev (Johannes Pedersen), at Kreditten kan for enkelte Mennesker være uheldig; men jeg vil blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Folk, som absolut vil have Kredit, faar ogsaa Kredit; og at de saa kommer til de Penge, de har Brug for, paa en mere bekostelig Maade ved at henvende sig til Folk, der tager større Rente, gør jo ikke Sagen bedre. Jeg tror nu, at mange Mennesker har haft stor Fordel af, at de i en kortere Tid har kunnet faa Kredit paa disse Landboforeningsauktioner.

I øvrigt formener jeg, at Landboforeningerne har Ret, naar de paastaar, at Auktioner, der afholdes af en Landboforening eller af en Husmandsforening for og til dens Medlemmer af disses egne Landbrugsprodukter, er at betragte som private Auktioner og derfor efter den nugældende Lov maa anses for gebyrfrige. Jeg maa derfor udtale min Tilslutning til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Aars (Lillelund): at den i Lovforslaget foreslaede Afgift er rigelig stor for den Fordel, som Landboforeningerne faar ved at faa Udpantningsret. Men da jeg ved, at Landboforeningerne og Husmandsforeningerne ønsker en Ordning af disse Forhold snaest muligt, for at de uforstyrret kan fortsætte deres Virksomhed, vil jeg slutte